

Wyrok Sądu z dnia 19 czerwca 2018 r. – Karl Storz / EUIPO (3D)(Sprawa T-413/17) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską — Graficzny znak towarowy 3D — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) (UE) 2017/1001] — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001)}

(2018/C 268/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Karl Storz GmbH & Co. KG (Tuttlingen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci S. Gruber i N. Siebertz)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciele: J. Ivanauskas i D. Walicka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 kwietnia 2017 r. (sprawa R 1502/2016-2) dotyczącą rejestracji międzynarodowej wskazującej Unię Europejską graficznego znaku towarowego 3D.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 11 kwietnia 2017 r. (sprawa R 1502/2016-2) w odniesieniu do towarów „materiały piśmienne” należących do klasy 16 w rozumieniu Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., ze zmianami.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 277 z 21.8.2017.

Postanowienie Sądu z dnia 8 czerwca 2018 r. – Spychalski / Komisja(Sprawa T-590/16) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Zatrudnienie — Ogłoszenie o konkursie — Konkurs otwarty EPSO/AD 177/10-ECO2013 — Ocena znajomości języka podstawowego — Decyzja o nieumieszczeniu nazwiska skarżącego na liście rezerwy kadrowej — Oczywisty brak właściwości — Skarga prawnie oczywiście bezzasadna)

(2018/C 268/46)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Michał Spychalski (Warszawa, Polska) (przedstawiciel: A. Żołyński, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Herrmann i G. Gattinara, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 270 TFUE i zmierzające, po pierwsze, do stwierdzenia nieważności decyzji komisji konkursowej konkursu otwartego EPSO/AD 177/10-ECO2013, zorganizowanego przez Europejski Urząd Doboru Kadr (EPSO), o odmowie umieszczenia nazwiska skarżącego na liście rezerwy kadrowej oraz, po drugie, do zobowiązania organu powołującego do uzupełnienia listy rezerwy kadrowej utworzonej na podstawie rozpatrywanego konkursu otwartego o nazwisko skarżącego z zastrzeżeniem zrównania terminu ważności uzupełnienia z terminem ważności listy.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części oddalona jako prawnie oczywiście bezzasadna, a w części odrzucona z uwagi na oczywisty brak właściwości Sądu do jej rozpoznania.
- 2) Michał Spychalski pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 383 z 17.10.2016 (sprawa pierwotnie zarejestrowana przed Sądem ds. Służby Publicznej Unii Europejskiej pod numerem F-20/16 i przekazana Sądowi Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016).

Skarga wniesiona w dniu 24 kwietnia 2018 r. – Front Polisario/Rada

(Sprawa T-275/18)

(2018/C 268/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ludowy Front Wyzwolenia Sakiji al-Hamry i Río de Oro (Front Polisario) (przedstawiciel: adwokat G. Devers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności skargi;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skierowanej przeciwko decyzji Rady (UE) 2018/146 z dnia 22 stycznia 2018 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii, Eurośródziemnomorskiej umowy dotyczącej usług lotniczych między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Maroka, z drugiej strony (Dz.U. 2018, L 26, s. 4) strona skarżąca podnosi dziesięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku kompetencji Rady do przyjęcia zaskarżonej decyzji, jako że Unia i Królestwo Marokańskie nie mają kompetencji do zawierania umów międzynarodowych obejmujących Saharę Zachodnią w miejsce narodu zamieszkującego to terytorium reprezentowanego przez Front Polisario.